

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2Tos/59/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4325010191
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Libantová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2025:4325010191.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Libantovej, PhD. a členiek senátu JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a JUDr. Lenky Formel Kováčovej, PhD., v trestnej veci odsúdeného A. B., pre obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 odsek 1 Trestného zákona, o sťažnosti odsúdeného A. B. proti uzneseniu Okresného súdu Levice zo dňa 13.05.2025, sp. zn. 4Pp/12/2025, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre, dňa 29. júla 2025, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného A. B. z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Levice (ďalej len súd I. stupňa) podľa § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. a § 67 ods. 1 Tr. zák. zamietol návrh odsúdeného A. B. (ďalej len odsúdený) na podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody v trvaní 12 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Nitra zo dňa 19.12.2014, sp. zn. 21Tk/4/2014, právoplatným 19.12.2014.

Súd I. stupňa svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že odsúdený splnil formálnu podmienku – výkon 3/4 uloženého trestu a to dňom 13.06.2023, avšak nesplnil ani jednu materiálnu podmienku a to plnením povinností a správaním nepreukázal polepšenie a ani od neho nemožno očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Čo sa týka správania sa odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody súd I. stupňa zistil, že odsúdený si síce vytvoril 14-krát podmienky k udeleniu disciplinárnych odmien, avšak boli u neho zaznamenané aj viaceré nedostatky, kedy nezachoval zásady slušného správania a vystupovania voči väzenskému personálu, opakovane sa dopustil prechovávaní nepovolených vecí, zanedbal starostlivosť o úpravu svojho lôžka podľa určených vzorov ústavného poriadku, fajčil mimo vyhradený priestor, neplnil si riadne svoje pracovné povinnosti, užil liek, ktorý mu nebol lekárom predpísaný a v jednom prípade po oboznámení sa s negatívnym hodnotením ústavu k žiadosti o podmienčné prepustenie poškodil ústavný majetok. Získanie štrnástich disciplinárnych odmien v období od 22.12.2014 do 13.05.2025 podľa názoru súd I. stupňa nepoukazovalo výnimočnú aktivitu u odsúdeného, na základe ktorej by bolo podmienčné prepustenie odôvodnené, v tomto období boli aj časové úseky dlhšie ako rok, kedy si odsúdený nevytvoril podmienky k udeleniu žiadnej odmeny. Konštatoval, že skutočnosť, že odsúdený aktuálne dodržiava ústavný poriadok, sama o sebe nepredstavuje dôvod na jeho podmienčné prepustenie, keďže je vo vynútenom prostredí už vyše 10 rokov, kde je obmedzená jeho osobná sloboda, jeho správanie je neustále sledované, a teda správanie sa počas doterajšieho výkonu trestu je skôr prispôbením sa podmienkam výkonu trestu, než prejavom výraznejšieho polepšenia sa a s ním spojenou odôvodnenou prognózou vedenia riadneho života v skúšobnej dobe podmienčného prepustenia a svedčí skôr o tom, že odsúdený je schopný rešpektovať určité pravidlá a správať sa podľa spoločenských noriem a zákonov, plniť si svoje povinnosti, ak je pod dohľadom štátnych orgánov.

Súd I. stupňa poukázal na to, že odsúdený počas doterajšieho výkonu trestu nepreukázal polepšenie a poukázal aj na hodnotenie riaditeľa ústavu, z ktorého vyplýva, že program zaobchádzania sa u odsúdeného plní iba čiastočne. Pri posudzovaní splnenia ďalšej materiálnej podmienky a to, že možno od odsúdeného očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, súd I. stupňa upriamil pozornosť na hodnotenie riaditeľa ústavu na výkon trestu, z hodnotenie rizika sociálneho zlyhania z ktorého vyplýva, že resocializačná prognóza odsúdeného je menej priaznivá a riziko sociálneho zlyhania je stredné. Zároveň poukázal na závažný charakter trestnej činnosti, keďže odsúdený sa svojím konaním dopustil obzvlášť závažného zločinu. Odsúdený je síce vo výkone trestu prvýkrát, avšak sa nejedná o prvé jeho odsúdenie pre úmyselný trestný čin, opakovane páchal úmyselnú trestnú činnosť, čo svedčí o zjavnej neúčte odsúdeného k zákonom chráneným hodnotám. I keď z vykonaných listinných dôkazov súdu I. stupňa vyplynula záruka zamestnania sa odsúdeného a rodinní príslušníci odsúdeného poskytli vyjadrenie o ochote pomôcť mu v prípade jeho podmiennečného prepustenia s ubytovaním aj vedením riadneho života, avšak je potrebné uviesť, že zamestnávateľ, ako aj rodinní príslušníci boli v živote odsúdeného aj v čase, kedy spáchal obzvlášť závažný zločin, resp. ešte pred tým, keď sa dopustil spáchania drogovej trestnej činnosti, no napriek tomu ho nič od páchania trestnej činnosti neodradilo. Z toho je možné vyvodiť záver, že do budúcnosti by zamestnanie ani rodinní príslušníci odsúdeného nemuseli byť tak silným faktorom, aby ho v prípade jeho podmiennečného prepustenia odradili od ďalšieho páchania trestnej činnosti. Poukázal tiež, že z hľadiska opakovaných odsúdení za úmyselnú trestnú činnosť a charakteru tejto trestnej činnosti (najmä úmyselné pozbavenie života inej osoby a spáchanie tak obzvlášť závažného zločinu), z hľadiska stredného rizika recidívy a menej priaznivej resocializačnej prognózy, by v prípade podmiennečného prepustenia a určenie skúšobnej doby s probačným dohľadom a ustanovenie primeraných obmedzení alebo povinností bolo nepostačujúce. Záverom súd I. stupňa preto konštatoval, že vzhľadom na nesplnenie ani jednej materiálnej podmienky podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody odsúdeným, bude i naďalej na neho potrebné pôsobiť výchovnými prostriedkami počas výkonu trestu odňatia slobody.

Uvedené uznesenie, ihneď po vyhlásení, sťažnosťou napadol odsúdený, ktorú však do momentu konania neverejného zasadnutia Krajského súdu v Nitre neodôvodnil.

Krajský súd v Nitre ako súd nadriadený na podklade riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou v zmysle § 192 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia i konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že sťažnosť nie je dôvodná.

Podľa § 66 ods. 1 Tr. zák. súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život a

a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody,

b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody,

c) ak ide o osobu odsúdenú za zločin, ktorá nebola pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody po výkone polovice uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody; súd zároveň nariadi kontrolu technickými prostriedkami.

Podľa § 66 ods. 2 Tr. zák. pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení, súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa § 67 ods. 1 Tr. zák. osoba odsúdená za obzvlášť závažný zločin alebo osoba odsúdená na trest odňatia slobody podľa § 47 ods. 2 okrem osoby odsúdenej na doživotie môže byť podmiennečne prepustená až po výkone troch štvrtín uloženého trestu odňatia slobody.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu, nadriadený súd zistil, že súd I. stupňa rozhodol správne, keď zamietol návrh odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Súd I. stupňa správne argumentoval, že odsúdený mal formálnu podmienku na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody splnenú po vykonaní troch štvrtín uloženého trestu, teda dňa

13.06.2023. Odsúdený vykonáva od 22.12.2014 trest odňatia slobody vo výmere 12 rokov (so zarátaním výkonu väzby od 13.06.2014 do 22.12.2014) za spáchaný obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 ods. 1 Tr. zák. so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, vo veci vedenej Okresným súdom Nitra pod sp. zn. 21Tk/4/2014, ktorého predpokladaný koniec je 13.06.2026.

Okrem formálnej podmienky, ktorá určuje dĺžku odpykaného trestu odňatia slobody, po ktorej môže byť odsúdený podmiennečne prepustený, zákon ustanovuje aj materiálne podmienky, ktoré musia byť splnené spolu s formálnou podmienkou. Materiálne podmienky znamenajú, že odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Či sú splnené materiálne podmienky, záleží od každého konkrétneho prípadu a súd je povinný prihliadať pri posudzovaní žiadosti o podmiennečné prepustenie na všetky okolnosti, ktoré súvisia s osobou odsúdeného, na jeho osobné a charakterové vlastnosti, celkový postoj k spoločenským normám, na prostredie, v ktorom pred nástupom do výkonu žil, na celkový doterajší život, povahu a charakter páchanej trestnej činnosti. Rozhodujúcim kritériom je dosiahnutý stupeň prevýchovy odsúdeného.

Aj nadriadený súd, zhodne ako súd I. stupňa, mal za to, že odsúdený nespĺnil ani jednu z materiálnych podmienok na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Prvá podmienka, teda, že odsúdený preukázal plnením svojich povinností a svojím správaním polepšenie, sa preukazuje prostredníctvom príslušného ústavu na výkon trestu v hodnotení odsúdeného. V tomto smere je potrebné poukázať na hodnotenie riaditeľa, kde odsúdený vykonáva trest odňatia slobody a z ktorého vyplýva, že po dodaní odsúdeného do ÚVV a ÚVTOS Nitra dňa 17.06.2014 na výkon väzby, nebolo jeho správanie a vystupovanie vždy na požadovanej úrovni, dňa 22.12.2014 bol prevedený do výkonu trestu odňatia slobody, disciplinárne odmenený nebol a nemal evidované ani disciplinárne tresty. Do ÚVTOS Želiezovce bol premiestnený dňa 20.01.2015 za účelom výkonu trestu odňatia slobody a umiestnený do diferenciacnej skupiny „B“, jeho správanie a vystupovanie nebolo vždy na požadovanej úrovni, ústavný poriadok porušil opakovane, disciplinárne odmenený bol 14-krát, disciplinárne tresty nemá evidované. Program zaobchádzania plní čiastočne, do resocializačných a výchovno-vzdelávacích programov v hodnotenom období nebol zaradený, správanie a vystupovanie je aktuálne na požadovanej úrovni, pracovne zaradený nie je z dôvodu nedostatku pre neho vhodných pracovných príležitostí. Odsúdený k spáchanej trestnej činnosti verbálne proklamuje kritický postoj, i keď si podmienky k udeleniu disciplinárnych odmien vytvoril vo viacerých prípadoch, jeho aktivity v programe zaobchádzania nie je v každej oblasti na požadovanej úrovni. V správaní a postoji k plneniu povinností boli u neho zaznamenané nedostatky v dodržiavaní ústavného poriadku a to aj závažnejším spôsobom. Splnenie druhej materiálnej podmienky súd skúma a objasňuje komplexnejšie posúdením všetkých okolností súvisiacich s osobou odsúdeného, jeho osobnými a charakterovými vlastnosťami, celkovým postojom k spoločenským normám a pravidlám a prostredia, v ktorom žil pred nástupom na výkon trestu. Tak, ako už uviedol súd I. stupňa, odsúdený i napriek tomu, že je vo výkone trestu odňatia slobody prvýkrát, nejde o jeho prvé odsúdenie, úmyselnej trestnej činnosti sa dopustil už aj pred týmto trestom, čo teda svedčí o zjavnej neúčte odsúdeného k zákonom chráneným hodnotám. Riaditeľ ústavu na výkon trestu, kde odsúdený v súčasnej dobe vykonáva trest konštatoval neodporúčať odsúdeného podmiennečne prepustiť z výkonu trestu odňatia slobody, i s poukazom na vyhodnotenie, že resocializačná prognóza je u odsúdeného podľa nástroja hodnotenia rizika recidívy trestnej činnosti CRA menej priaznivá a riziko recidívy trestnej činnosti je stredné.

Nadriadený súd dodáva, že samotná skutočnosť, že odsúdený je vo výkone trestu odňatia slobody dostatočne dlhý čas a ani získanie 14 disciplinárnych odmien (1-2-krát do roka) nepredstavuje dôvod na jeho podmiennečné prepustenie, keďže inštitút podmiennečného prepustenia je inštitútom mimoriadnym, ktorý je možné využiť a aplikovať len za splnenia zákonom stanovených podmienok, ktoré boli vyššie uvedené.

Na základe daných skutočností bolo možné konštatovať, že rozhodnutie súdu I. stupňa je správne a zákonné. Nadriadený súd poukazuje na všetky skutočnosti, uvádzané súdom I. stupňa v odôvodnení napadnutého uznesenia, s ktorými sa plne stotožňuje. Keďže u odsúdeného nie je naplnená ani jedna z materiálnych podmienok podmiennečného prepustenia, súčasne s prihliadnutím na hodnotenie riaditeľa ústavu na výkon trestu, bude potrebné na odsúdeného i naďalej pôsobiť výchovnými prostriedkami počas výkonu trestu odňatia slobody až do riadneho skončenia výkonu uloženého trestu.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

S poukazom na hore uvedené skutočnosti, ako aj dôvody uvedené v odôvodnení napadnutého uznesenia súdu I. stupňa, nadriadený súd rozhodol tak, že sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol, keď nezistil ani žiadne nesprávnosti v konaní, ktoré napadnutému uzneseniu predchádzalo.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.